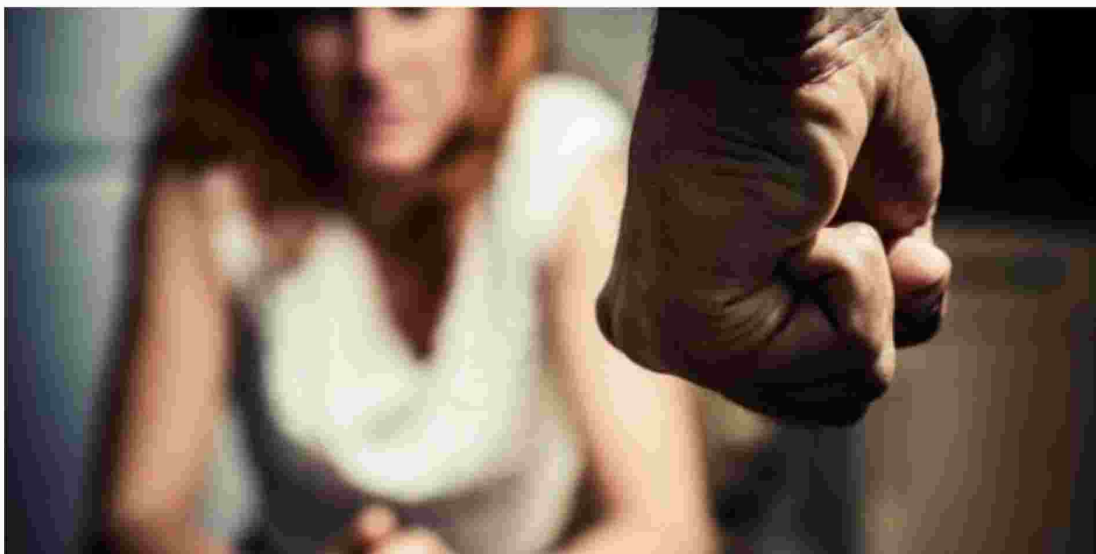

Kako biste vi reagirali da svjedočite nasilju?

- Zagreb, 24.11.2014., 15:14
- Autor: I.D.

Nasilje u obitelji i nasilje nad ženama događa se unutar nečija četiri zida i baš zbog toga mnogi smatraju da je to nečija privatna stvar i da se oni neće miješati. Samo u prošloj godini, žrtvama obiteljskog nasilja bilo je 62% žena. Ta brojka doista jest poražavajuća, a možda bi bila manja da se reagiralo na vrijeme.

Nasilje nad ženama (Foto: Guliver/Thinkstock)

Kako biste vi reagirali da svjedočite nasilju? U anketi koju je Otvoreni proveo s ljudima na ulici, dobili su odgovore koji su uglavnom bili pozitivni: "Nazvala bih policiju", "Ako treba uskočio bih!", vi biste pomogli! U posljednje vrijeme internetom kruže brojni društveni eksperimenti u kojem su glumci odglumili nasilje u javnosti. Jedan od najnovijih je i ovaj video nasilja u liftu iz Švedske.

Ali zidovi su tanki, a kroz zavjese i prozor se često može vidjeti i zato ne smijemo okrenuti glavom, misleći da je to nečija privatna stvar! **Za početak, znate li da se to zaista događa u vašoj okolini, prva stvar koju trebamo učiniti je dignuti slušalicu i nazvati 112!** "Policija kao intervencijsko-pomagačka služba mora pružiti zaštitu žrtve nasilja u obitelji, svakog vida nasilja u obitelji, na način da primjereno primjeni zakonske propise, na način da se trenutno prekine nasilje, te pravoremeno poduzmu mjere izolacije, odvajanja počinitelja od žrtve", rekao je **Dragan Josipović** iz Ravnateljstva MUP-a i pritom savjetuje i da je vrlo važno da se samo nasilje prijavi neposredno ili u vrijeme kada se ono događa, te apelira i na druge članove šire obitelji da preuzmu odgovornu i obvezujuću ulogu prijave samog nasilja kako bi policija mogla što prije reagirati.

S psihološke strane, psihologinja **Paula Bogović**, tvrdi da žrtvu ne smijemo propitkivati i osuđivati, zašto onda nije ranije reagirala, već ju trebamo poslušati i biti uz žrtvu i pokušati joj pomoći kako god znamo.

Počeli smo od sebe i znamo okretanje glavom i mahanje rukom u stilu "to nije moja stvar" nije pravi put. Ali što kada žrtva izađe iz nasilja? Tu bi onda trebala uskočiti država i lokalna zajednica, smatra pravobraniteljica **Višnja Ljubičić**. Oni trebaju prepoznati benefit i prioriteti financiranja i razmatranja održivosti skloništa i savjetovališta za žrtve obiteljskog nasilja. Nažalost, oni to nisu prepoznali.

Poražavajući je podatak da županije izdvajaju tek 1-0,6% sredstava na godišnjoj razini za financiranje pomoći žrtvama obiteljskog nasilja. Ta brojka govori sama za sebe i jasno je da bi ona trebala biti još veća kako bi se žrtvama nasilja omogućio što normalniji i bolji život.

I za kraj podsjećamo na podatke zbog kojih je i pokrenuta ova akcija i možda vas one potaknu da sljedeću put i vi reagirati jer **TO JE I TVOJA STVAR**:

- *U zadnjih 5 godina u Hrvatskoj je od strane nasilnog partnera ubijeno 300 žena!*
- *Samo prošle godine u Hrvatskoj su ubijene 23 žene, 11 od osoba bliskih njima*
- *Žene su bile žrtve u više od 600 nasilnih slučajeva samo prošle godine*
- *Iako je godišnje prijavljeno oko stotinjak silovanja, realna brojka silovanih žena na godinu u Hrvatskoj iznosi oko 2000*
- *Žrtva u procesu suđenja za silovanje više vremena provede na sudu nego počinitelj u zatvoru*
- *U Hrvatskoj je praksa da se za nasilja i silovanja daju minimalne kazne. (za silovanje je minimalna kazna godina dana od 1.1.2013. za nasilje u obitelji 6 mjeseci!)*
- *Prosjek kazni za silovanja u Hrvatskoj su 3.6 godina, a sam proces suđenja traje iznosi oko 5 godina. Na sudu su registrirani i slučajevi koji su trajali i do 9 godina.*
- *Žene u prosjeku ostanu i do 10 godina sa nasilnikom prije nego se ohrabre ostaviti nasilnika.*
- *U 30 posto slučajeva pretučena žena je privedena u policijsku postaju skupa s nasilnikom, takva je praksa*